Miközben a sajtó (média) Budaházy futball-labdájával és a „hajszál híján” felrobbantott főkommunisták mártíromságával vonja el a nyilvánosság figyelmét, a kormány a T/1426. számú törvényjavaslattal szerdán a Rendőrségi törvény olyan módosítását kívánja átvinni a Parlamenten, amely elfogadása esetén az ötvenes évek totális diktatúráját, „csengőfrászát” hozná vissza Magyarországra a nyilvánvalóan amerikai nyomásra meghirdetett „terrorizmus elleni háború” jegyében. Ha ebből jogszabály lesz bármelyikünk, aki akár politikai vagy gazdasági tevékenysége miatt, akár más okból nem tetszik a hatalomnak folyamatosan megfigyelhető, lehallgatható, a Rákosi rendszerben megszokottak szerint „kicsinálható” lesz. Nem lesz többé magántitok, megszűnik a magánlakás sérthetetlensége, internetes vagy hagyományos levelezésünk a máig is nagyszámú Gyurcsányistát, kommunistát foglalkoztató „szervek” részéről megismerhető és nyilvántartható lesz.

Tévedés ne essék, mindehhez nem kell terroristának, sőt még terrorista-gyanúsnak se lennünk, mi több, még levelezőtársunk, vagy az egész más ügyben gyanútlanul általunk telefonon felhívott megfigyelt személy se kell, hogy gyanúsítható legyen bármely bűncselekmény elkövetésével. Az egykori főelvtársak, mai „terrorelhárító” tisztek a baráti vendégség során a magánlakásban minden szavunkat hallgathatják, felvehetik, tárolhatják, s persze megfelelő törvényi garanciák híján bármikor bármilyen célra felhasználhatják. A „magánélet” fogalma jelképessé válik. A szabályozás teljesen önkényes, annak bárki áldozatául eshet. Az elvtársak bármelyikünk magántitkát, üzleti titkát, orvosi vagy más hivatásbeli titkát megalapozott bírói engedély vagy más komoly garancia nélkül kifürkészhetik s azzal bármikor sakkban tarthatnak bennünket vagy hozzátartozóinkat. Nehéz nem észrevenni az összefüggést: a „Magyarok Nyilai” üggyel való rémisztgetés ennek kíván megágyazni, a hisztéria célja, hogy a polgárok ne tiltakozzanak jogaik sárba tiprása és teljes körű kiszolgáltatottságuk ellen.

De mi, gondolkodó magyar emberek ébredjünk fel, a Parlament honlapján keressük meg és ismerjük meg a jogszabálytervezetet és TILTAKOZZUNK! Mindenki haladéktalanul lépjen kapcsolatba országgyűlési képviselőjével és követelje a T/1426. számú törvényjavaslat jogtipró

rendelkezéseinek leszavazását. Rövid ismertetés a Javaslatról: A 7/E paragrafus (3) bekezdése szerint a Pintér Sándor vezette terrorizmust elhárító szerv (TESZ) terrorcselekmény vagy azzal összefüggésben elkövetett más bűncselekmény **megelőzése** vagy felderítése érdekében „a terrorcselekménnyel veszélyeztetett körben…
terrorcselekménnyel összefüggésbe hozható személy
felderítésére és azonosítására
titkos információgyűjtést
alkalmazhat..", amelyet nem a bíróság, hanem az igazságügyminiszter engedélyez. A titkos információgyűjtés formáit a 25.§ sorolja fel. Ideértendő például a magánlakás titkos átkutatása, az észleltek technikai eszközzel történő rögzítése; a magánlakásban történtek megfigyelése és technikai eszközzel rögzítése; a postai küldemény felbontása; az e-mailen továbbított kommunikáció tartalmának megismerése; a telefonbeszélgetés lehallgatása.

Mindezeket a rendőrség főszabályként bírói engedéllyel teheti meg, ez alól emeli ki ez a javaslat a „terrorcselekménnyel összefüggésbe hozható személyt", akinek esetében a TESZ a *kormány emberétől*
, a minisztertől kaphat engedélyt. Ki az a „
terrorcselekménnyel összefüggésbe hozható személy
"? Hogy lehet egy bűncselekménnyel kapcsolatban ilyen bizonytalanul fogalmazni? „Lopással összefüggésbe hozható személy" például az, akinek ellopták a kabátját, de esetleg az is, akinek az üzletében megvásárolták a később ellopott kabátot. Ez a megfogalmazás mondatja velem teljes bizonyossággal, hogy ezen jogszabály alapján BÁRMIKOR, BÁRKI, vagy bárkinek a lakása, telefonja lehallgathatóvá, illetve átkutathatóvá válik. Ezt nem tűrhetjük el! Nem kell jogásznak lenni ahhoz, hogy lássuk: „
a terrorcselekménnyel összefüggésbe hozható személy
" fogalma teljesen bizonytalan, annál is inkább, mert a nyolcadik paragrafusból kiderül, hogy még bűncselekmény gyanújára sincs szükség ahhoz, hogy a titkos információgyűjtést (lakás átkutatása, lehallgatása, telefonlehallgatás, levelezés ellenőrzés) elrendeljék. A (4) bekezdés előírja, hogy amennyiben a titkos információgyűjtés során a szerv „bűncselekmény elkövetésének gyanúját észleli" haladéktalanul feljelentést tesz az illetékes hatóságnál. Ebből egyenesen következően a
titkos információgyűjtés elrendeléséhez bűncselekmény gyanújára nincs szükség
– bőven elegendő, hogy az illető a kormánynak valamiért nem rokonszenves. (Ez utóbbi így nem szerepel a javaslatban, csupán következtetés.) A „terrorizmus elleni háború" jegyében alkotott jogszabály felhatalmazza a kormányt, hogy a „terrorizmust elhárító szerv feladatainak és hatáskörének részletes szabályait rendeletben állapítsa meg" (32.§ 2 bek.), azaz parlamenti kontroll nélkül szabályozhatja a kormány, hogy miként kíván totális ellenőrzést gyakorolni az életünk felett. A 30.§ értelmében pedig a megfigyeltek adatait a terrorizmust elhárító szerv „kezelheti", azaz tarthatja nyilván. Sokadszorra csodálkozom rá: mi folyik itt? Kérdezzen rá Ön is és tiltakozzon! Ilyen jogszabályt ma Magyarországon senki, semmiféle vélt vagy valós terrorista veszélyre hivatkozással ne merészeljen ránk kényszeríteni!

Budapest, 2010. november 2.

Morvai Krisztina

az Európai Parlament Szabadságjogi, Igazságügyi és Rendészeti (LIBE) Bizottságának tagja